

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Qvaestvarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

PURGATIO.

QVÆSTVARII.

erit quasi per ignem. Ex hoc patet, qd de igne inferni non potest intelligi; quia per illum nullus saluatur, sed de igne purgatori, sicut exponunt Tho. ibi. Ambr. Aug. & alij. Item patet per illud Math. 5. Iudex tradat te ministro, & in carcerem mittaris: amen dico tibi, non exies donec redas vniuersum quadratum. Per hunc carcerem Ambrosi. exponit purgatorium. Item per illud Math. 12. Qui dixit verbum in spiritu sanctum, non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in alio. Ergo in alio seculo potest fieri remissio, non in inf. m., quia ibi nulla est redemptio, neque in paradiſo: quia ibi nec culpa nec poena purganda est, ergo in purgatorio: & sic intelligi Greg. item 2. Mach. 12. Sancta & salubris excogitatio pro defunctis exortare, vt à peccatis soluantur, quod non potest intelligi de existentibus in paradiſo, neque in inferno, ergo de existentibus in purgatorio. Et licet hic liber apud Hebreos noui sit canonius, secundum Hieron. in prologo Galateo, est tamen apud Christianos authenticus, vt ibi dicit Hierony. & Augustin. 18. libro de ciuit. Dei. & secundum canonem concilij Carthaginæ. August. in lib. de cura pro mortuis. approbat suffragia pro mortuis. Idem Ambros. de obitu Theodosii, & Dama. dicit hunc usum orandi pro mortuis, ex ritu apostolorum emanasse, quod etiam Dion. affirmat. Ecce quantum errant hmodi haeretici, conantes purgatoriū remouere. De pœnis, & loco purgatori, non est præsentis speculatoris, quia ad conscientiam non pertinet, sed tantum credere ipsum esse, ad peccatorum purgationem debemus, vt tenet ecclesia Christi, An Papa liberare possit omnes animas à purgatorio, suprà, Papa. 5. vndecimo.

PURGATIO.

Purgatio mulierum post partum non est necessaria, nec peccant mulieres intrantes ecclesiā ad referendum gratias Deo ante illud tempus. Si ta-

men ex deuotione volunt abstinere aliquandiu ab ingressu, nō sunt reprobandæ, nisi facerent seruantes ritum iudaicum, vel ex superstitione: extra eod. c. vno. Hoc enim mortale peccatum esset, & Christianæ fidei contrarium. Ante purgationem non est mortale viro cognoscere propriam vxori, ex consilio tamen deberet abstinere secundum Ray. & Veruer. d. 5. c. ad. eius. & 31. q. 7. c. non solùm.

PVSILLA NIMITAS.

Pvssillanimitas vitium est magnanimitati oppositum, quo homo ex paruitate animi se retrahit à magnis operibus, & honoribus, suam facultatem non excedentibus, ac si excederet: ex S. Thom. secunda secundæ. q. 133. Est etiam hoc vitium aliquando mortale, quādo ea à quibus retrahit, sunt simpliciter de necessitate salutis, vt cū quis non vult confiteri tempore debito, timens iterum telabi, vel non vult acceptare prælationem impositam ex præcepto, timore deficiendi, & huiusmodi. Si vero retrahatur ab alijs nō necessarijs, sed utilibus sibi, vel proximo, maxime in spiritualibus, est veniale, & tanto gravius, quanto res saluti animæ expediens magis est, & honori diuino, quem quilibet quætit tenet.

QVÆSTVARII.

¹ QVÆSTVARII: dicuntur, qui per diuersas dioceſes discurrent pro elemosinis, nomine vel hospitaliū, vel monasteriorum, vt sunt, qui pro S. Antonio querunt, qui communiter dicuntur zaratani. Hi non debent admitti, nisi veras literas Apostolicas, vel dioceſanorū ostendant, quarum forma ponitur in c. cū ex eod. de pœni. & remis. & debent prius per Episcopum examinari antequam acceptentur: vt in cle. abusionibus. de pœni. & remis, nec permittantur prædicare: nisi secundum, quodd in literis suis continetur in d. c. cū ex eo.

² Qyōnisi in literis eorum continetur, quodd charitatibꝫ recipiantur, & fideles ad eorum exhortationem conuocent, non propter hoc rectores celiſtis.

clesiarum, aut clerci tenetur hoc face re si nolunt quia in extraua. Cle. IIII. est reuocatio huiusmodi literarum, quantum ad conuocationem, & tales quæstuarij non debet habitu falsa religionis portare, aut indulgentias vel alia falsa propoñere. Ut in d. cle. abus. onibus. & in d. c. cùm ex eo. habetur. At si publicè delinquent, ab ordinarijs possunt puniri, licet sint exempti. c. tuarum de priuile. nisi aliquod aliud habeant in suis priuilegijs, quod seruati debet secundum glo. in d. c. tua. rum, ut est in priuilegijs prædicatorū & minorum. suprà. Exemptus. §. i.

RANCOR.

Rancor secundū, quod importat dis plicentiam cōtra aliquem, propter quod desiderat, vel querit malū alteri, pascitur ex acidia. Aliquando est filia iræ, & mortalis, si malū sit impor tatiæ. suprà odiū. §. i. Quomodo quis tenetur dimittere signa rācoris. suprà, Charitas. §. i. Etiā propter scandalum debet facere.

RAPINA.

RAPIA per quam quis violenter, & contra iustitiam accipit rē alienam, mortale peccatum est: tum quia iniuriā proximo infert, tū quia damnum, sive fiat à bellantibus, sive à latronibus, sive ab habentibus potestate publicam, dummodo contra iustitiam, & violenter rapiant, restitu tioni sunt obnoxij. Si autem rapiant in bello iusto, vel auctoritate publi ca secundū iustitiā, licet vim inferat, non dicuntur propriæ raptore, nisi excedant limites commissionis: secun dum Tho. secunda secundæ. q. 66. a. 8. suprà, Bellum. §. 11. & 13.

Si probauero furtum contra aliquem, vel rapinam, stabitur iuramento meo de quantitate rei raptæ secundum Panor. in c. super eo. de his que vi me. ve. & Inno. ibi. Et potest probari furtum, & rapina per socios familiares, & huiusmodi: ut etiam tenet Sil. ver. rapina. §. vlt.

Dicitur pœna raptorū quomodo exco municanter ab Episcopo. c. 1. de rap.

quoniodo denegatur penitentia nisi restituant, & quāuis eos peniteat, & non restituant, negatur sepultura. c. super eo. tit. & c. literis. etiā si faciant, quod possunt. & hoc fit ad aliorum terrorem.

RAPTOR etiam dicitur, qui virginem, vel sanctimoniale, vel viduā, etiam largo modo vi opprimit, & sine dubio mortaliter contra legem Dei a gens, etiam per leges grauiter punitur. c. de raptoribus. 36. q. 1. nec rapta po test cum raptore contrahere de iure ci uili: ut dicetur infra. §. 5. C. de rap. virg. vel vid. l. vnic. suprà, Luxuria. §. 4.

ALIQUANDO persona rapita propter aliud finem, vel vt vendatur: vel ob aliud, & tunc ultra iniuriā sibi factam, iudicandum est peccatum secundum finem, pro quo rapiot rapit. Et quod dictum est, quod rapta non po test contrahere cum raptore, intellige de iure ciuili, de iure canonico, quandoque potest: vt quando præcessit tra tatus de nuptiis: secundum Panorm. in c. cùm causa de rap. Vide in c. acce dens. de rap. quia rapta si vult, potest cum raptore contrahere.

RATIO CINIVM.

Ratiocinijs obnoxij, an possint promoueri ad ordines, vide cad. prop. tereā. d. 5. ff. de mu. & ho. l. rescripto, & Innoc. in c. vnic. de obliga. ad rati o. C. de cle. & epis. l. quisquis emeritis. Hæc ad aliud forum pertinent.

RATI HABITIO.

RATI HABITIO quo quis con sentit in illud, quod nomine suo gestum est, multas requirit conditio nes ad hoc, quod retrorabatur ex fictione iuris. Et primò si debeo habere aliquod ratum, oportet quod sic factū nomine meo, id est, ad mei contemplationem. secundum gloss. in c. cùm quis de sent. excom. lib. 6. videlicet, li cē si contentus Petru occidisse lo an. quem non interfecit nomine meo, non dicitur ratihabitu. Secundò, oportet, quod habeā factum, tanquā factū nomine meo. Possum enim esse con tentus de homicidio facto nomine meo,

